

Ordføreren (Moltesen): Hensigten med Ændringsforslag Nr. 44 er at komme bort fra disse Brøkdeler, en Femtedel, en Tiendedel, en Tolvtedel, hvor meget vi nu skulde sætte, og gaa over til et bestemt Antal. Vi foreslaa derfor det paagældende Stykke i § 31 affattet saaledes: „Naar mindst 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med egen Husstand af de kirkelig stemmeberettigede i et Pastorat fremsætte Begæring om, at en Mand ansættes som Andenpræst i Pastoratet, og godtgøre“ det, som Lovforslaget ønsker skal godtgøres, saa kan et saadant Antal faa en Præst. Bestemmelsen er tagen fra Valgmenighedsloven. Vi foreslaa dernæst en Tilføjelse i sidste Punktum af § 31, saaledes at dette kommer til at lyde: „Arbejdsforholdet imellem ham og Sognepræsten ordnes ved et af Biskoppen efter Samraad med de paagældende Præster og Menighedsraadet fastsat Regulativ.“ Vi ønske denne Tilføjelse for at gøre det mere klart, hvorledes Samarbejdet skal være mellem Sognepræsten og den Præst, som disse Familier maatte ønske ansat.

Til § 32 foreslaas en Ændring af formel Art, som jeg derfor ikke behøver at gaa ind paa. Enhver vil se, at der derved siges det samme som i Lovforslaget, men efter vor Mening paa en klarere Maade. I Ændringsforslag Nr. 48 til § 33 foreslaas Ordet „kræves“ i Stedet for „udkræves“.

Derefter komme de to store Ændringsforslag, det ene om et Kirkeraad, det andet om et helt nyt Lovforslag. Ændringsforslaget under Nr. 49 om Kirkeraad skal jeg ikke i denne Sammenhæng gaa nærmere ind paa. Jeg tænker, at vi alle ønske, at denne Forhandling ikke skal trække ud over Juleferien. Jeg skal da blot sige, at man fra første Behandling her i Salen vil være kendt med, at Tanken om en Kirkeforfatning, der naar op i et Kirkeraad eller en Kirkedag, kunne vi fra Flertallets Side ikke gaa med til. Vi mene nemlig, som Ministeren udtalte, at det vil have en uheldig Indflydelse paa Folkekirkens Stilling nu. I det hele mene vi ikke at kunne gaa ud over det organisatoriske kirkelige Lovgivningsarbejde, som foreligger i dette Lovforslag. Vi mene, at paa dette Grundlag kan der saa ad Frivillig-

hedens Vej udvikle sig en Sammenslutning af Menighedsraadene. Inden Menighedsraadene faldt i Fjor her i Tinget, havde man begyndt at samle dem provstvis, nogle Steder havde man begyndt at samle dem stiftsvis. Jeg er ikke i Tvivl om, at det vil ske, at Provsterne og Biskopperne ville samle dem, og efterhaanden, tænker jeg, ville de samles fra alle Landets Kredse, og saa ere vi ude over de Vanskeligheder, der ville opstaa ved at komme ind paa at bestemme, hvad den evangelisk-lutherske Folkekirke vil sige. Skulle vi indlade os paa det, vil der komme saa meget Sprængstof frem, og det ville vi blive nødtte til at have med at gøre, naar vi skulle forhandle om en Kirkedag, i Særdeleshed saaledes som det kirkelige Udvalg har foreslaet den. Vi mene, at det, der nu skal gøres, maa ske ad Frivillighedens Vej, og i denne store frivillige Organisation er det ikke sandsynligt, at andre ville gaa med end de, der netop have udpræget kirkelig Interesse. Vi mene derfor, at det i alle Henseender vil være en Ulykke, om vi nu gik til det Kirkeraad, som Mindretallet her foreslaar. Vi se med Glæde paa, at det foreliggende Lovforslag ikke er knyttet til Forslaget om en Kirkedag eller et Kirkeraad, hvad man nu vil kalde det. Vi ønske netop, at den frivillige Organisation maa faa Fart, for at, naar den Tid kommer, da Stat og Kirke skulle skilles, Kristenfolket i Danmark kan gaa ud samlet og ikke sektvis. Det vil være til Held baade for Kirken og for Staten.

Under Nr. 52 har et Mindretal fremsat et selvstændigt Lovforslag, der i Virkeligheden er i Overensstemmelse med de Tanker, som Mindretallet under Nr. 7 har fremsat, nemlig ud fra den Opfattelse, at Præsten kun er en Statseembedsmand, og at Folkekirken er en borgerlig Anstalt. Dette se vi i Flertallet anderledes paa end Mindretallet under Nr. 52. Det er et principielt Spørgsmaal, som vi kunde debattere meget og ogsaa meget frugtbart, men der er vel neppe Tid til det nu ved denne anden Behandling. Det, der egentlig er Kærnepunktet i Ændringsforslaget under Nr. 52, er i Virkeligheden dets § 18. Det fremhæves ogsaa i Betænkningen, at disse Paragraffer ere et Forslag til